

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Væ illi, qui sua alienis rebus auget, Quamdiu illud persistet, qui densum
super se lutum cumulat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

ANNOTATIONES.

Scipulos eius insequantur et interimant illis potentissime cum in terra sua, tum dominatu permanentibus. Ergo ad hanc rem fide opus est, sermones fidei sunt, quae quod dicunt, non in apicem exponunt, ceterum futura, aduersus hec, que coram uidentur, et plena uela habent, promittunt, Christi Euangelion nusquam efficacius et potentius peruenit, quam ubi summo conatu uetatur. Sua enim horula instanti, tyranni occumbebant, uerbo manente superstite, paradigmatis uicem Hierosolyma et Romam tibi praebent. Ethodie ubi principes et Episcopi atrocissime in Euangelium saeuunt, eo peruenire cogitur, maximeque diuulgari. Tum ridebitur ac dicetur. Quo nunc se contulere, qui hoc admittere nobilitat? In monumentis iacet, uermibus absumentur. Verbum uero dei sua dominatione fungitur porro. Sic Hanes et Cayphas uerbū Hierosolymis permittere adigebantur suis fororum cum ludibrio. Iā ubi Christi uerbum est et permanet, illic Christi uictoriam et regnum permanere dicitur. Ipse enim sua cum doctrina uincit praecquam aliae traditiones, murium ritu tacere compelluntur, ut quotidianis exemplis cernimus.

Vae illi, qui sua alienis rebus auget,
Quamdiu illud persistet: qui densum
super se lutum cumulat.

Ordine quedam hic opprobriare censet, que in Babylonicum Tyrannum in sua terra iacienda essent.

Sunt

Sunt autem quatuor. Quintum uero Habacuc à se ad iecit. Quod uero tam ludibriorum plenus sit, ad eōq; potentem Regem derideat, perpetuo sic accipendum est, cor eius eo directum esse, ut Iudeos consoletur, ne de aduentu Christi desperent. Nam hic potissimum, ut dictum, Prophetæ scopus est, ut infirmos in deuastatione Hierosolymorum subfulcire & conseruare uelit.

Prima derisionis Ode, que de hoc exanimato ebrio q; tyranno canetur & palam undiq; terrarum predicitur. De eius auaritia est, qua immensa bona ex omnibus terris corrasit. Hec enim mundi & natura & ordinatio est, ut primum nummos & facultates querat, deinde uero alta edificantur Pergama, post hec uoluptates & gaudia, ultimo loco magistratus & honores queruntur. Atq; haec quatuor posthac in ebris tyranni derisorij sententijs ordine uidebimus. Rem suam familiarem (inquit) auxit, non diuina benedictione aut largitione, ut Reges Israel & Iuda in sua terra, cæterum alijs temere ac uolenter rapuit. Hoc est, quod oes prouincias in suam rededit potestatem, census, & nihil non exactiū erigens, donec ad se, quicquid in terra esset, corraderet, neque illud ex Dei iussione, sed ex mera philargyria & arrogantia (quamquam Dei promissione) Tyrannorum omniumq; regnorum consuetudine, que bellis & iniuria, circa Deiuissum, oriuntur,

ANNOTATIONES.

oriuntur, unde & huiusmodi regna Spolijs montes uocantur. Psal. 75.

Quamdiu durabit? Non secus agit, ac in æternum ita duraturum cōfset. De rorā huiusmodi Odā, nemo canere ausus fuīset, regnante adhuc Tyranno, neque enim per pessus fuīset. Iusti enim haberi uolunt Tyranni, nec uolunt alienum esse bonum, quicquid hoc modo lucrantur. At postquam nullus est, libere cantillatur hæc Oda, rideturq; habendi eius cupiditas summa libertate, magno ipsius dedecore, utpote qui iure interierit, ut publicus terre de prædator, quiq; tam diu aliena bona ob sederit, que iam sui cum ignominia redde recogitur. Ac huiusmodi bona, multum densumq; lutum ad pellat. Non suiporum tantum nomine, cæterum quod per hæc omnium terrarum & populorum odium, inuidiam & inimicitiam super se coaceruet, sub quibus suffocatur & supprimitur, quod malinēc auertere, nec reijcere a se potest. Nam qui in luto hæret, ille se nusquam uertere potest, sed fistendum illi est. Eadem ratione, qui populi gratiam, fauorem amiserit, is omni semota consolatione, simpliciter perditus est.

Quam subito euigilabunt, qui te lancinent. Et expergefient, qui te e throno tuo amoueant. Tuq; in illos rum castem incides.

Hæc